

ΜΕΤΑΣΧΗΜΑΤΙΖΟΥΣΑ ΑΛΛΑΓΗ

Η αλλαγή συνιστά ένα αναπόσπαστο κομμάτι της ζωής. Είναι η δυναμική που μας κινεί μέσα από το παρόν, μακριά από το παρελθόν και προς το μέλλον. Οι κύκλοι της ανάπτυξης της είναι φυσικοί, όπως ακριβώς και τα διακριτά στάδια που διανύει το έμβρυο μέσα στη μήτρα, που οδηγούν μέχρι την κρίση της γέννησης. Αλλά η αλλαγή μπορεί επίσης να προκληθεί μέσω ενός ενεργητικού και ενσυνείδητου σχεδιασμού με στόχο την ευθεία πορεία προς ένα επιθυμητό μέλλον, με την αναθεώρηση της συμπεριφοράς μας, νόμων ή κοινωνικών προγραμμάτων.

Η θέληση για βελτίωση μπορεί επίσης να στοχεύει προς κάτι πιο πνευματικό, με την πρόθεση να μετασχηματιστούν και να ανυψωθούν οι εσωτερικές ποιότητες του νου ή της καρδιάς, ώστε η ψυχή να εκφράζεται καλύτερα στην καθημερινή ζωή. Με την ανταπόκριση σε μια βαθύτερη αίσθηση ομαδικού σκοπού μέσα σε έναν οργανισμό, μπορούν να δρομολογηθούν προσαρμογές για να ενδυναμωθούν οι λειτουργικές σχέσεις, που επιτρέπουν μια πιο χρήσιμη και θετική επίδραση στην ανάγκη του κόσμου. Μετασχηματίζουσες αλλαγές, προερχόμενες από το πνευματικό πεδίο της ψυχής προς τον υλικό κόσμο σε χώρο και χρόνο, είναι αιτιώδους φύσης και επηρεάζουν σε βάθος εξωτερικές συμπεριφορές και κοινωνικές νόρμες, αναζωογονώντας τελικά και ακτινοβολώντας την ίδια την ουσία πολλών ζώων.

Η προσευχή, ο διαλογισμός και η επίκληση που εξασκούμε στα πλαίσια του δικτύου των Τριγώνων υποστηρίζουν αυτό το είδος μετασχηματισμού, καλώντας τις ενέργειες της ψυχής και του πνεύματος να αναλάβουν μνητική πρωτοβουλία οδηγώντας στην ανύψωση των ποιοτήτων της ύπαρξης και των σχέσεων. Αυτή η φώτιση δεν συμβαίνει μόνο μέσα μας και στα ατομικά μας τρίγωνα, αλλά φωτίζει επίσης το ευρύτερο περιβάλλον των κοινωνικών συμπεριφορών και των οικονομικών σχέσεων. Το γεγονός αυτό ενισχύεται επειδή η *ενότητα* της Ανθρωπότητας, όπως εκφράζεται στις εσωτερικές διδασκαλίες, αναγνωρίζεται όλο και περισσότερο εξωτερικά. Ακριβώς αυτή η εξέλιξη φαίνεται να αποκτά ζωτική σημασία στο πλαίσιο των κοινωνικών αναταραχών και της συνεχούς μεταβλητότητας στην καθημερινή ζωή των πολιτών σε όλο τον κόσμο.

Τόσο η κατανόηση της ανθρώπινης φύσης όσο και η εξελικτική ανάπτυξη της συνείδησης αποτελούν ένα απαραίτητο πλαίσιο για τη μετασχηματίζουσα αλλαγή. Διότι μόνο μέσα από ένα τέτοιο πλαίσιο μπορούμε να αρχίσουμε να παρατηρούμε τον κόσμο του χρόνου και του χώρου από ένα σταθερό, ακλόνητο σημείο πνευματικής ταυτότητας, ανεξάρτητο από τον χρόνο και τον χώρο. Μόνο μέσα από την αποσπασμένη προοπτική της ψυχής, γεμάτη σοφία και αγάπη, μπορούμε να αναγνωρίσουμε ότι ζούμε σε έναν κύκλο στον οποίο το πνεύμα της *ενότητας* αναδιαμορφώνει τη συνείδηση. Παρ' όλη τη σημερινή δυστυχία, η ανθρωπότητα βρίσκεται σε διαδικασία αναπροσανατολισμού και μπορεί να βιώσει την αναγέννηση.

Η τέχνη του μετασχηματισμού είναι ένα έργο εν εξελίξει – η αλλαγή της ουσίας της φύσης μας χρειάζεται χρόνο, ρυθμό και ήρεμη επιμονή, πόσο μάλλον καθώς η ίδια η Ανθρωπότητα είναι εκείνη που βρίσκεται σε μια μεταμορφωτική διαδικασία. Αντιμετωπίζοντας τις ζωές μας και τις κοινότητές μας ως χώρους μετασχηματισμού, συνδράμουμε σε αυτό που αποτελεί μια φυσική διαδικασία γέννησης.

Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΤΩΝ ΣΦΑΙΡΩΝ

*Κάθισε Τζέσικα. Κοίταξε του ουρανού ο θόλος, πως είναι ολοκέντητος μ' ολόχρυσα δισκάκια
Και το μικρότερο το φως απ' όλα αυτά που βλέπεις υμνολογεί σαν άγγελος εκεί όπου κινείται,
Εις τους χορούς των χερουβεϊμ με τα αθάνα μάτια. Και σε κάθε άυλη ψυχή είν' αρμονία τόση,
Αλλ' όμως δεν ακούεται ενόσω την καλύπτει αυτή η φθαρτή, η πήλινη και πρόστυχη της σκέπη.*

(Σαίξπηρ, Ο Έμπορος της Βενετίας – 5.1.57)

Εν μέσω της σημερινής αναταραχής και των κρίσεων που βιώνει η ανθρωπότητα και σε πλήρη αντίθεση με τις καθημερινές μας εμπειρίες, η ιδέα των αστέρων που τραγουδούν ή μιας κοσμικής αρμονίας (harmonia mundi) μπορεί να μοιάζει με αφελές όνειρο. Μήπως η *Μουσική των Σφαιρών*, που περιγράφεται διαχρονικά από πολλούς πολιτισμούς, δεν είναι παρά μια πλάνη, μια λαχτάρα για μια ουτοπία όπου βασιλεύει η αρμονία και η ζωή είναι προβλέψιμη; Απεναντίας, η συνειδητοποίηση ενός μουσικά συγκροτημένου σύμπαντος μπορεί ακόμα να αποτελεί έναν φάρο για όλους όσοι αναζητούν μια βαθύτερη αλήθεια που θα αποκαλύψει μια νέα σχέση μεταξύ τάξης και αταξίας ή, σε μουσικούς όρους, μεταξύ αρμονίας και δυσαρμονίας.

Μπορούμε να θεωρήσουμε ότι η έμπνευση για κάθε γήινη μουσική, ιερή ή κοσμική, ίσως να είναι αυτή η *Μουσική των Σφαιρών*, την οποία, όπως υποστηρίζουν ορισμένοι, μπορεί να ακούει μόνο η ψυχή. Πρέπει λοιπόν η μουσική να είναι πάντα γλυκιά, αρμονική και απαλλαγμένη από δυσαρμονία; Φαίνεται πως όχι, διότι ακόμη και στην Προκλασική και Κλασική μουσική, οι δυσαρμονίες αποτελούσαν πάντοτε σημεία έντασης, απαραίτητα για την μουσική έκφραση, εκπροσωπώντας ένα ζεύγος αντιθέτων στον ήχο και εμπλουτίζοντας την εμπειρία μας. Ωστόσο, για μεγάλο χρονικό διάστημα, οι δυσαρμονίες αντιμετωπίζονταν ως φαινόμενα που χρειάζονταν επίλυση. Αυτή ήταν η βάση του συστήματος των Αρμονικών. Στα τέλη του 19ου αιώνα, όμως, ο Σένμπεργκ (Schönberg) θεώρησε ότι η μουσική που βασιζόταν αποκλειστικά σε αυτό το σύστημα δεν μπορούσε πλέον να χρησιμεύσει ως σύνδεσμος του νου μας με το θεϊκό στοιχείο, επειδή είχε γίνει υπερβολικά βολική και προβλέψιμη. Η ανθρωπότητα είχε ανάγκη από την απελευθέρωση της παραφωνίας ως ήχου πολύτιμου και ανεξάρτητου, μια αξιακή αρχή που έκτοτε ενσωματώθηκε σε μεγάλο μέρος της μουσικής.

Αυτό που μπορούμε να συμπεράνουμε είναι ότι η δυσαρμονία και η αναταραχή διαθέτουν απεριόριστο δυναμικό να αποτελέσουν αναπόσπαστο κομμάτι της ίδιας της αρμονίας. Και η δομή κάθε πραγματικής ουτοπίας θα περιλάμβανε επίσης τέτοια στοιχεία αναστάτωσης, με τις δυσκολίες της ζωής να θεωρούνται ευκαιρίες για μάθηση και ανάπτυξη. Η συμβολή τους δεν έγκειται στο να καταστήσουν τη ζωή πιο χαοτική, αλλά περισσότερο πλούσια και ολοκληρωμένη. Αποτελούν βήματα στην ατραπό προς την αγάπη και προς μια βαθύτερη σύνδεση με το θεϊκό, ακριβώς όπως το έργο των Τριγώνων αποσκοπεί να εμποτίσει τον κόσμο κάθε εμπειρίας με τη σοφία και την αγάπη του πνευματικού βασιλείου. Έτσι, όταν φανταζόμαστε και ίσως ακόμη και βιώνουμε τη *Μουσική των Σφαιρών*, ας καλωσορίσουμε τη δυσαρμονία και την ενσωμάτωσή της σε μια αρμονία πραγματικότητας.

ΜΕΡΙΣΜΟΣ ΟΜΑΔΙΚΗΣ ΣΚΕΨΗΣ

Εργάζομαι με τα Τρίγωνα εδώ και αρκετά χρόνια και βασικά ούτε που θυμάμαι πότε ξεκίνησα για πρώτη φορά. Ξέρω πάντως ότι άφησα το πρώτο μου Τρίγωνο, επειδή δεν μπορούσα να αισθανθώ ότι είχε κάποιο αποτέλεσμα! Πολύ γρήγορα μετάνιωσα γι' αυτή την απόφαση και, ευτυχώς, ένα μέλος ήταν πρόθυμο να σχηματίσει ξανά μαζί μου ένα νέο Τρίγωνο. Μπορώ λοιπόν με μεγάλη χαρά να δηλώσω ότι μου αρέσει αυτό το έργο! Είναι τόσο βαθύ, λεπτοφυές αλλά και απίστευτα δυναμικό. Με τον καιρό, οι δεσμοί ανάμεσα στα μέλη ενός Τριγώνου γίνονται ακόμη πιο στενοί και δυναμώνουν, όπως και το ίδιο το δίκτυο.

Περιττό να πούμε ότι, συλλογικά, φαίνεται να βρισκόμαστε τώρα στο επίκεντρο των γεγονότων. Η δύναμη του δεσμού μας στα Τρίγωνα και η συνεργασία μας είναι το αποτέλεσμα του έργου πολλών ζώων, το οποίο τώρα νιώθω ότι προφυλάσσει την ανθρωπότητα και βοηθά στη διαδικασία της ανέλιξης. Καθώς

Διαδικτυακό Σεμινάριο Τριγώνων: Μετάδοση την δεύτερη Δευτέρα κάθε μηνός

www.lucistrust.org/el/triangles/webinar

σταθερά αγκυροβολούμε τις θείες ποιότητες στο γήινο πεδίο, το αποτέλεσμα είναι βέβαιο, ακόμα και αν οι εξελίξεις φαίνονται αβέβαιες.

(Ηνωμένο Βασίλειο)

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ ΦΩΣ

Το σκοτάδι ανέκαθεν είχε την δύναμη να προκαλεί φόβο στις ανθρώπινες καρδιές, κι έτσι η αιφνίδια απώλεια φωτός, που προκαλείται από τις εκλείψεις του ήλιου ή της σελήνης, ήταν κάποτε μια τρομακτική εμπειρία. Στις ημέρες μας, όμως, η εμφάνιση μιας έκλειψης αντιμετωπίζεται με μεγάλο δημόσιο ενδιαφέρον και θαυμασμό. Οι αστρονόμοι περιμένουν με ανυπομονησία αυτά τα γεγονότα ως ευκαιρίες για να εμβαθύνουν στις επιστημονικές τους έρευνες, καθώς γνωρίζουν ότι μπορεί να οδηγήσουν σε πολύτιμες ανακαλύψεις. Αυτό συνέβη με την ηλιακή έκλειψη του 1919, η οποία επιβεβαίωσε τη θεωρία της γενικής σχετικότητας του Αϊνστάιν και συνέβαλε σημαντικά στην κατανόηση της βαρύτητας και της συμπεριφοράς του φωτός.

Σε ένα πιο φιλοσοφικό επίπεδο, οι ψυχολογικής φύσης εκλείψεις μάς επιτρέπουν, επίσης, να κατανοήσουμε το φως διαφορετικών ειδών και/ή συχνοτήτων. Το φως της προσωπικότητας τείνει να κυριαρχεί στην καθημερινότητά μας και ίσως μόνο όταν αυτό το φως επισκιάζεται από σκοτεινές στιγμές κρίσης αναζητούμε και αντιλαμβανόμαστε το πιο λεπτοφνές εσωτερικό φως της ψυχής. Η ατραπός της σοφίας μάς οδηγεί να εξετάσουμε τις εμπειρίες και τις αντιδράσεις μας, και οι εσωτερικές διδασκαλίες υποδεικνύουν ότι οι πιο σημαντικές και πολύτιμες αλήθειες είναι εκείνες που ψιθυρίζει η ήρεμη μικρή φωνή της ψυχής. Επομένως, προσπαθούμε να σταματήσουμε τον ξέφρενο ρυθμό 24-7 της ζωής μας και να αφιερώσουμε χρόνο για διαλογισμό. Στην πνευματική ζωή, αυτή η πρακτική μας βοηθά να αναπτύξουμε μια συνέχεια συνείδησης που είναι ικανή να παρατηρεί τα εξωτερικά γεγονότα χωρίς να κατακλύζεται από αυτά.

Μπορεί οι μικρές ψυχολογικές εκλείψεις να είναι συχνές και συνηθισμένες, ωστόσο, μας δίνουν την ευκαιρία να αμφισβητήσουμε την οπτική μας και να επιτρέψουμε τις ενοράσεις που προάγουν εσωτερικές ή εξωτερικές προσαρμογές να μπορέσουν να αλλάξουν την κατεύθυνσή μας. Επιπλέον, στις ευρύτερες παγκόσμιες υποθέσεις, τα γεγονότα προσφέρουν προκλήσεις και ευκαιρίες που μπορεί να μεταβάλουν με παρόμοιο τρόπο τις απόψεις μας. Με την κατάρρευση των κοινωνικών κανόνων, τις μαζικές μεταναστεύσεις και τις φυσικές καταστροφές που βιώνουμε σήμερα, οι από καιρό επικρατούσες πεποιθήσεις δεν φαίνεται πλέον να επαρκούν για να εξηγήσουν τον κόσμο γύρω μας. Όλα αυτά συμβάλλουν σε ένα κλίμα φόβου. Όμως, παραμένοντας στο φως της ψυχής, ακόμη και με όλο τον θόρυβο και τη σύγχυση, μπορούμε να προσεγγίσουμε τον κόσμο των αιτίων και να αντλήσουμε μια βαθύτερη κατανόηση γι' αυτές τις εξωτερικές εκδηλώσεις. Τότε μπορούμε επίσης να αντιληφθούμε ότι το σκοτάδι που συνοδεύει όλα αυτά αποτελεί το φόντο για τα σημεία πνευματικού φωτός που αρχίζουν να γίνονται ορατά. Διαθέτουμε την διαβεβαίωση των πνευματικών διδασκαλιών ότι, μέσα από την δοκιμασία, η συνείδηση της ανθρωπότητας αφυπνίζεται ταχύτατα από έναν μακρύ ύπνο, ότι η μεγάλη και θεμελιώδης πραγματικότητα της ανθρώπινης διανοητικής κατάστασης αρχίζει να επικεντρώνεται στα ουσιώδη πράγματα και να εκφράζεται με έναν ζωντανό τρόπο.

Σαν άτομα, μπορεί να μην έχουμε τη δύναμη να επιφέρουμε σημαντικές αλλαγές στο ευρύτερο περιβάλλον, αλλά το δίκτυο των Τριγώνων ως συνθετικός όμιλος διαθέτει ένα τεράστιο δυναμικό. Αυτή η υπηρεσία συνδέει τις πνευματικές πραγματικότητες με την ανθρώπινη εμπειρία μέσω της εστιασμένης διαλογιστικής πρακτικής της, στέλνοντας φωτισμένη καλή θέληση σε όλους όσοι αγαπούν την ανθρωπότητα σε ολόκληρο τον κόσμο. Από κοινού έχουμε την ευκαιρία να ανυψώσουμε τον κόσμο από τη ζοφερότητά του, στο φως μιας νέας εποχής. Αξιοποιούμε αυτή την ευκαιρία στους ταραγμένους καιρούς μας για την ενίσχυση του έργου των Τριγώνων και του Νέου Ομίλου Εξυπηρετητών του Κόσμου, ενδυναμώνοντας τα φτωινά σημεία και ακτινοβολώντας την ανθρώπινη συνείδηση.

Η ΜΕΓΑΛΗ ΕΠΙΚΛΗΣΗ

Από την εστία του Φωτός, μέσα από τη διάνοια του Θεού, ας διαχυθεί φως μέσα στις διάνοιες των ανθρώπων. Το Φως ας κατέλθει στη Γη.

Από την εστία της Αγάπης, μέσα από την καρδιά του Θεού, ας διαχυθεί η αγάπη μέσα στις καρδιές των ανθρώπων. Είθε ο Χριστός* να γυρίσει στη Γη.

Από το κέντρο όπου η Θέληση του Θεού είναι γνωστή, ο σκοπός ας καθοδηγεί τις μικρές θελήσεις των ανθρώπων. Ο Σκοπός που οι Διδάσκαλοι γνωρίζουν και υπηρετούν.

Από το κέντρο που ονομάζουμε φυλή των ανθρώπων, το Σχέδιο της Αγάπης και του Φωτός ας πραγματοποιηθεί και είθε να σφραγίσει την πύλη του κακού.

Το Φως, η Αγάπη και η Δύναμη ας αποκαταστήσουν το Σχέδιο πάνω στη Γη.

Η ΜΕΓΑΛΗ ΕΠΙΚΛΗΣΗ (Προσαρμοσμένη)

Από την εστία του Φωτός, μέσα από τη διάνοια του Θεού, ας διαχυθεί φως μέσα στις διάνοιες των ανθρώπων. Το Φως ας κατέλθει στη Γη.

Από την εστία της Αγάπης, μέσα από την καρδιά του Θεού, ας διαχυθεί η αγάπη μέσα στις καρδιές των ανθρώπων. Είθε ο Ερχόμενος* να γυρίσει στη Γη.

Από το κέντρο όπου η Θέληση του Θεού είναι γνωστή, ο σκοπός ας καθοδηγεί τις μικρές θελήσεις των ανθρώπων. Ο Σκοπός που οι Διδάσκαλοι γνωρίζουν και υπηρετούν.

Από το κέντρο που ονομάζουμε φυλή των ανθρώπων, το Σχέδιο της Αγάπης και του Φωτός ας πραγματοποιηθεί και είθε να σφραγίσει την πύλη του κακού.

Το Φως, η Αγάπη και η Δύναμη ας αποκαταστήσουν το Σχέδιο πάνω στη Γη.

* Πολλές θρησκείες πιστεύουν, επίσης, σε έναν Παγκόσμιο Διδάσκαλο, έναν «Ερχόμενο», που Τον γνωρίζουν με διάφορα ονόματα, όπως Κύριος Μαϊτρέγια, Ιμάμ Μαχντί, Κάλκι Αβατάρ και Μποντισάτβα. Αυτοί οι όροι χρησιμοποιούνται μερικές φορές σε παραλλαγές της Μεγάλης Επίκλησης για τους ανθρώπους των πίστεων αυτών.

Τα Τρίγωνα είναι μια παγκόσμια δράση υπηρεσίας στην οποία συνδέονται άνθρωποι σε ομάδες των τριών, προκειμένου να δημιουργήσουν ένα πλανητικό δίκτυο Τριγώνων φωτός και καλής θέλησης. Χρησιμοποιώντας μια παγκόσμια προσευχή, την Μεγάλη Επίκληση, επικαλούνται το φως και την αγάπη ως μια υπηρεσία προς την ανθρωπότητα. Περαιτέρω πληροφορίες είναι διαθέσιμες από τα Τρίγωνα κατόπι αιτήματος.

Το Δελτίο των Τριγώνων απευθύνεται σε ανθρώπους καλής θέλησης και εκδίδεται τέσσερις φορές κάθε χρόνο στην Αγγλική, Γαλλική, Γερμανική, Ελληνική, Ισπανική, Ιταλική, Ολλανδική, Πολωνική, Πορτογαλική, και Ρωσική γλώσσα. Τα Τρίγωνα είναι μια δραστηριότητα του Lucis Trust, ενός μη κερδοσκοπικού, εκπαιδευτικού, φιλανθρωπικού ιδρύματος, το οποίο υπάρχει για την προώθηση των ορθών ανθρώπινων σχέσεων.

Για περαιτέρω πληροφορίες και έντυπο υλικό απευθυνθείτε στα Τρίγωνα:

Suite 54
3 Whitehall Court
London SW1A 2EF
UK

Rue du Stand 40
Geneva
CH-1204
SWITZERLAND

866 United Nations Plaza
Suite 482
New York, NY 10017
USA

www.lucistrust.org/triangles

www.lucistrust.org/el/triangles